

Anna special

Iedere dag
is hier een
mooie dag

Sint Anna

Van manager naar
zorgmedewerker

P4

P7

Een volledig leercluster

P8

Zorgmarathon

Voorwoord

Wat een zomer... En wat een start van het tweede deel van het jaar! De zomer begon zó heet dat we zelfs het circus op het Sint Anna terrein moesten annuleren. Niet verantwoord met die temperaturen van dat moment. Gelukkig krijgen we op 22 oktober een herkansing! Heb je nog geen kaarten? Ze zijn te koop bij de brasserie.

Voor sommigen was de zomer een periode van rust en vakantie, voor anderen juist een tijd van extra inzet en hard werken. Maar zoals altijd: het is ons samen weer gelukt. En dat verdient een bedankje. Als blijk van waardering heeft iedereen een speciaal Sint Anna kookboek ontvangen. Hierbij nogmaals: dankjewel! Want met elkaar maken we elke dag het verschil.

Deze Anna Special laat dat weer prachtig zien. Het is voor mij telkens weer een moment van verwondering: hoeveel moois we doen, hoeveel betrokkenheid er is, en hoeveel blijde gezichten ik zie; bij medewerkers, bewoners, hun naasten en vrijwilligers. Daar doen we het voor.

Ook deze editie staat vol verhalen die raken. Zo las ik met bewondering over Mimi, die de overstap maakte van een managementfunctie in een productiebedrijf naar de ouderenzorg. Wat een inspirerende keuze! En dan Peter, onze tuinvrijwilliger, die ervoor zorgt dat de tuin er altijd piekfijn bij ligt. Zulke verhalen maken me trots.

En we staan nooit stil. We gaan van start met een tweede leercluster, blijven nieuwe innovaties uitproberen om de kwaliteit van leven en welzijn van bewoners te verbeteren. Maar ook de kleine en grotere initiatieven van alle betrokkenen zijn zó belangrijk. Ook hiervan vind je mooie voorbeelden in deze editie. Ik wens je veel leesplezier!

Ineke Wever

Bestuurder Sint Anna

Volg Sint Anna ook via Facebook, Instagram en LinkedIn. We houden je daar regelmatig op de hoogte van actualiteiten, leuke gebeurtenissen en interessante vacatures.

Topstukken on Tour

Museumervaring in huis

Bewoners konden genieten van de reizende tentoonstelling Topstukken on Tour, een bijzondere verzameling kunstwerken uit maar liefst zeventien Nederlandse musea – gewoon bij ons in huis, bij de leestafel.

De officiële opening werd feestelijk ingeluid met het doorknippen van een lint door een bewoner. De tentoonstelling bracht veel teweeg: verwondering, herinneringen én waardevolle gesprekken.

Een van de hoogtepunten was het bezoek van een museumdocent. Samen met bewoners bespraken ze de kunstwerken en ging men creatief aan de slag. Een ochtend vol inspiratie en verbinding.

Of het nu alleen was of samen met een medebewoner, de tentoonstelling werd volop bezocht en gewaardeerd. Zoals een bewoner mooi samenvatte: "Echt een uitje!"

Circus in de Zorg 22 oktober

Het circus kon in het voorjaar helaas niet doorgaan i.v.m. de extreme warmte. Dit najaar komt het circus alsnog. Zet 22 oktober in je agenda en koop een kaartje bij de brasserie. (€10,00, voorstellingen om 11.00 uur, 13.30 uur en 15.30 uur.) Medewerkers van Sint Anna kunnen hun gratis kaartje ophalen bij de brasserie.

Op pad met Jan en vrijwilliger Heri *Een ritje vol herinneringen*

Soms zit geluk in een klein uurtje, een goed gesprek en een kop koffie met gebak. Dat blijkt wel uit het ritje dat bewoner Jan en vrijwilliger Heri onlangs samen maakten. Het idee: even weg uit de dagelijkse routine, de ramen open, frisse lucht in de longen en onderweg mooie verhalen delen.

We spraken beide heren over hun ervaring. Vrijwilliger Heri vertelt: *“Om de bewoners van Sint Anna een bijzonder moment te laten beleven, rijd ik af en toe met een bewoner een rondje in de auto. We komen aan de praat, ze vertellen waar ze gewerkt hebben, wat ze hebben meegemaakt. Hun levensverhaal komt tot leven. Je merkt dat het ophalen van herinneringen echt iets met hen doet. Voor mij is het een kleine moeite, voor hen een mooie afwisseling.”*

Meestal leidt de rit naar de sluis in Sambeek of het pontje bij Vortum-Mullem. Samen kijken, praten, lachen; het zijn die simpele dingen die het verschil maken.

Bewoner Jan genoot met volle teugen van de tocht: *“Ja, nou en of, het was een mooie rit. Waar we precies naartoe zijn gereden weet ik niet meer, maar het was helemaal goed. We hebben zelfs koffie gedronken en gebak gegeten!”*

En hoe zat het met de chauffeur? Jan (zelf jarenlang vrachtwagenchauffeur geweest) *“Hij reed prima! En het is een hele geschikte kerel, aardig... en hij heeft een prachtige snor! Da's veel werk hoor, zo'n snor in model houden.”*

Op de vraag of hij nog eens mee zou willen, hoefde Jan niet lang na te denken: *“Natuurlijk! Zet mij maar op de lijst.”*

Een klein ritje met grote waarde; voor Jan, voor Heri, en voor iedereen die ziet hoe betekenisvol zulke momenten kunnen zijn.

Wil jij ook op deze manier een bijdrage leveren? Of heb je zelf een mooi idee om met een bewoner te ondernemen?

Neem contact op met coördinator informele zorg Jolanda Rutten via j.rutten@sintannaboxmeer.nl

Van manager naar zorgmedewerker: Mimi's switch naar de zorg

Na 28 jaar bij een groot farmaceutisch bedrijf maakte Mimi (59) een radicale carrièreswitch. Ze ruilde haar kantoorbaan en leidinggevende functie in voor een opleiding tot helpende plus bij Sint Anna. “Ik wilde weer met plezier naar mijn werk. Iets doen wat er écht toe doet.”

Van MSD naar het verpleeghuis

Mimi werkte jarenlang als manager bij MSD. Een verantwoordelijke baan met een goed salaris. Toch voelde het al een tijdje niet meer goed. “Het werk paste niet meer bij mij, en ik niet meer bij het werk,” zegt ze. “Ik zag een reorganisatie aankomen en twijfelde lang: wil ik die zwaardere functie wel? Het antwoord was nee. Ik wilde naar de zorg.” Een radicale beslissing, maar niet uit het niets. Mimi deed al vrijwilligerswerk in een hospice. “Dat vond ik zó mooi, nuttig én leuk. Mensen denken vaak dat het zwaar is, maar we lachen veel. Daar heb ik ook veel met de thuiszorg gepraat, die gesprekken zijn eigenlijk het begin van deze verandering geweest.”

Lol met bewoners

De overstap betekende ook afscheid nemen van het hoge tempo, de formele rapportages en de strakke structuren van het bedrijfsleven. “Mensen klagen hier soms over rapporteren en alles waar we aan moeten voldoen, maar geloof me: op mijn oude werk moest nog veel meer! Daar waren de inspecties pas echt streng.”

Wat ze ervoor terugkreeg? Echte verbinding. “Ik geniet van de kleine dingen: iemand douchen, even naar het toilet helpen, even een hart onder de riem steken bij verdriet, een grapje maken. Vervolgens zegt ze lachend: “En de kleine woongroepen zijn fijn, dan kan ik als we samen zingen gewoon vals zingen!”

Leren, lachen en loslaten

Mimi begon in augustus '24 met haar BBL-opleiding tot helpende plus. Na bijna dertig jaar niet in de schoolbanken te hebben gezeten, was dat even wennen. “Toch is het leuk om weer klasgenoten te hebben. En leren door te doen past goed bij mij.”

Wat haar verraste in de zorg? “Dat het zo goed geregeld is. Er zijn zo veel hulpmiddelen beschikbaar. Vooraf zag ze wel wat op tegen werkzaamheden zoals het verwisselen van inco's of een kunstgebit uitnemen, maar ook die bleken na wat gewenning helemaal niet zo spannend. “Als je er niet in zit denk je: getver. Maar nu? Geen enkel probleem meer.”

De mooiste momenten zijn stil

Wat Mimi het meeste energie geeft, zijn de momenten waarop bewoners echt genieten. “Soms, tijdens het eten, is het ineens stil. Iedereen zit lekker te eten, dat is zo'n mooi moment. Of als we na het avondeten een spelletje doen, daar word ik blij van. Ook als iemand daar alleen al bij gaat zitten om te kijken.”

De eigenwijze types zijn mijn favoriet

Mimi houdt van bewoners met een beetje karakter. De sarcastische types, of de mopperkonten zoals zij ze omschrijft. “Soms zeggen ze: ‘Ik ga echt niet onder de douche!’ En vijf minuten later is het gemopper over en zijn ze blij. Dat is echt leuk.”

We helpen elkaar altijd

Ook in het team voelt ze zich thuis. “Niet alles loopt perfect, maar we helpen elkaar altijd. En als een collega zegt: bel maar als het niet lukt, dan doen ze dat ook echt. Er is oprechte interesse.

Vroeger kon ik moeilijk mijn grenzen aangeven. Nu gaat dat veel beter. Dat vind ik wel echt een voordeel van wat ouder zijn, ik sta hier veel sterker in dan toen ik aan het begin van mijn loopbaan stond. Nog zo'n verschil in inzicht; soms zie ik een collega die iets niet leuk vindt, maar nu snap ik dat dat niet betekent dat je iets niet wil, maar dat je betrokken bent. En dat is dan juist mooi?”

“Ik vind het ook fijn om te zien dat er mantelzorgers zijn die helpen in de woongroep. Ik verwelkom ze altijd, je ziet dat het werkt. Zelfs al zijn ze er alleen maar bij dan heeft het effect op bewoners.”

Van hoofd naar hart

Mimi's verhaal laat zien hoe waardevol zij-instromers zijn in de zorg. Ze brengt levenservaring en een flinke dosis menselijkheid mee. “Ik hoef geen leidinggevende functie meer. 1-op-1 zorg verlenen vind ik juist fijn. Even dat persoonlijke moment, daar gaat het om.”

En de werkdruk? Die is er. Maar ook het oog voor medewerkers. “Sint Anna voelt echt anders dan andere plekken. Hier staat de bewoner centraal, en handelen we vanuit daar. Er wordt naar je geluisterd. Zo werd er pas een werkdrukmeting gedaan. Dat is voor mij geen formaliteit, maar een signaal dat het serieus genomen wordt.”

Tot slot: een warm welkom voor zij-instromers

“Ik spreek soms oud-collega's, en die zeggen dan verbaasd: ‘Jij? De zorg?’ Maar als ik vertel wat ik doe, zeggen ze: ‘Ja, eigenlijk past het wel.’ En weet je? Dat klopt ook.”

Mimi werkt nog steeds als vrijwilliger in het hospice, én doet haar opleiding terwijl ze werkt bij Sint Anna. Of ze nu een vroege of late dienst heeft: ze is blij met de vrijheid die haar nieuwe leven haar geeft. “Weekenddienst? Dan ben ik lekker op andere dagen vrij. Dat voelt als een cadeau.” Voor wie twijfelt over een overstap naar de zorg, heeft ze één boodschap:

“Denk in mogelijkheden. Je hoeft niet perfect te zijn, als je maar met je hart werkt.”

Wil jij net als Mimi de overstap maken naar de zorg? Kijk op www.sintanna.nl/vacatures voor meer informatie over werken en leren bij Sint Anna.

Werken bij Sint Anna? kom kennismaken op 6 november!

Afgelopen zomer organiseerden we meerdere inloopmomenten voor mensen die interesse hebben in werken of leren bij Sint Anna. Een mooie kans om sfeer te proeven, vragen te stellen en in gesprek te gaan met collega's en praktijkopleiders. Goed nieuws: op 6 november van 16:00 - 18:00 uur is er weer een inloopmoment!

Dus ken je iemand die een (nieuwe) stap in de zorg overweegt – of ben je zelf benieuwd? Loop gerust eens binnen. Kun je 6 november niet? Op donderdag 29 januari ben je ook welkom van 16:00 - 18:00 uur.

Meer informatie:

www.sintannaboxmeer.nl/werkenbij of volg ons op Instagram, Facebook en/of LinkedIn.

Een groene passie:

Peter de Wit als tuinvrijwilliger bij Sint Anna

Sinds maart 2025 is Peter de Wit actief als tuinvrijwilliger bij Sint Anna in Boxmeer. Vorig jaar in mei stopte hij met werken bij Creamy Creation een voormalig onderdeel van Campina in Rijkevoort waar hij werkte op de R&D afdeling. Hij zocht naar een zinvolle invulling van zijn tijd en vond deze bij de Sint Anna. “Iedere dinsdag van 09.00 tot 14.00 uur werk ik in de tuin, want het is echt wekelijks nodig,” vertelt hij. ‘s Avonds zingt hij ook nog, maar overdag is hij te vinden in de tuin.

Vrijwilligerswerk

Zijn keuze voor Sint Anna kwam voort uit eerdere vrijwilligerservaringen elders. Peter was al actief bij de SlaBox, een stichting voor landschapsbeheer voor het onderhoud van de Maasheggen in Boxmeer. En hij fietst elke maandag met een bewoner van Dagelijks Leven op de duofiets. “Ik wilde eigenlijk beddentransport doen bij het Maasziekenhuis Pantein, maar daar was geen vacature. Toen dacht ik: “Misschien iets in de tuin, want buiten werken vind ik leuk.” Zo kwam ik bij Sint Anna terecht.

Een echte natuurliefhebber

Peter is een natuurliefhebber in hart en nieren. “Ik ben een boerenzoon en sinds tien jaar IVN-natuurgids. Ik verzorg wandelingen in de natuur.” Hoewel hij geen professionele tuinman is, weet hij echt wel het verschil tussen onkruid en vaste planten! En kan hij ook de meeste planten bij naam noemen. Bij Sint Anna begon hij met het schoonmaken van de tuin, die destijds nog kaal en overwoekerd was. “Ik ben begonnen met het uitsteken van puingras en het schoffelen van de perken. Ook op het terrein voor houd ik de perken bij. Officieel hoef ik die niet bij te houden, maar het is wel nodig.”

Zijn werk is fysiek best intensief. “Ik zit de hele dag op mijn knieën. Aan het einde van de dag voel ik dat wel.” Toch geniet hij vooral van het resultaat: “Als de tuin er mooi bij ligt, kan ik daar echt van genieten.”

Samenwerking en complimenten

De samenwerking met andere vrijwilligers is prettig. “Om 10.00 uur drinken we altijd samen koffie.”

Ook heb ik al enkele malen met een bewoner wat werkzaamheden uitgevoerd. Voor deze bewoner is dat bijzonder leuk om dit te doen en ik geniet hier ook van.

Een mooi moment was zijn ontmoeting met Peter Graat, de ontwerper van de tuin. “Hij was onder de indruk van hoe de tuin erbij lag en wilde weten wie dat bijhield. Toen hij hoorde dat ik dat deed, kwam hij speciaal terug om mij te spreken. Dat zijn leuke dingen.”

Goed wonen met een mooie tuin

Peter ziet de tuin als een waardevolle plek voor de gemeenschap. “Als mensen hier een kopje koffie komen drinken in de brasserie en ze zien zo’n mooie tuin, dan zal het hier ook wel goed wonen zijn!”

Op de vraag of hij vrijwilligerswerk bij Sint Anna aanraadt antwoordt hij: “Zeker, ik heb het hier prima naar de zin! Het is een leuke tuin om bij te houden en er is genoeg te doen!”

Interesse?

Heb je na het lezen van dit artikel interesse in vrijwilligerswerk bij Sint Anna? Neem contact op met Jolanda Rutten, coördinator informele zorg, via j.rutten@sintannaboxmeer.nl

Een volledig leercluster:

een nieuwe stap in leren en ontwikkelen

Na de start van de eerste leerafdeling bij de woongroepen Meidoorn en Boterbloem in het eerste kwartaal van 2024, zetten we opnieuw een mooie stap in de richting van een lerende organisatie. Begin 2026 openen we met trots een tweede leerafdeling op de woongroepen Vlierbes/Lijsterbes). Hiermee groeit dit concept uit tot een volledig leercluster, waar leren, ontwikkelen en samenwerken centraal staan.

Geen kopie, maar een doorontwikkeling

De tweede leerafdeling wordt géén kopie van de eerste. Het wordt een doorontwikkeling waarin we bewust kiezen voor groei en versterking. De krachtpunten van de bestaande leerafdeling blijven behouden, en de *leerervaringen* van het afgelopen jaar nemen we mee in de inrichting van het nieuwe leercluster. Alles wat we geleerd hebben, passen we direct toe.

Dennis, teammanager, vertelt:

"Het is niet altijd makkelijk geweest, maar we hebben het maar wel gedaan en opgestart met z'n allen. Daar mogen we ook trots op zijn."

Samenwerking als fundament

Deze uitbreiding betekent ook een nieuwe rol voor praktijkopleiders, met meer focus op nabijheid en samenwerking met de teammanager.

Alexandra, praktijkopleider, benadrukt het belang van die verbinding:

"Door écht samen te werken tussen teammanager, werkbegeleiders en praktijkopleiders creëren we een leerklimaat waarin iedereen zich gezien en ondersteund voelt."

Eén visie, één leercluster

Met deze uitbreiding vervagen de verschillen tussen de woongroepen in dit cluster. Het hele cluster draagt straks dezelfde visie op leren uit. Studenten, medewerkers én bewoners profiteren daarvan. Een gezamenlijk leerklimaat betekent dat er ruimte is om te groeien, fouten te maken en met en van elkaar te leren.

Blijven bouwen aan de toekomst

Met het leercluster zetten we opnieuw een grote stap in het opleiden van de volgende generatie *zorgprofessionals*. We vergroten het aantal leerplekken, versterken het leerklimaat en blijven bouwen aan een toekomst vol talent. Want leren doen we samen!

v.l.n.r.: Alexandra Omercehajic, Dennis van den Bos, Nina Hoelofs, Lynn Cox.

Samen sterk: 14 collega's, 1 missie

Op vrijdag 26 september stond team Sint Anna aan de start van de jaarlijkse zorgmarathon. Verdeeld over twee teams liepen veertien collega's in estafettevorm samen een volledige marathon. Van verzorgende tot bestuurder: iedereen droeg met trots het paarse Sint Anna-shirt en zette zich in voor een sportieve en verbindende dag.

De sfeer zat er vanaf het begin goed in. Hoewel sommige collega's al fanatieke hardlopers zijn en anderen voor het eerst meededen aan zo'n evenement, stond één ding voorop: samen plezier maken en elkaar aanmoedigen.

"Ik doe vaker mee aan hardloopevenementen, maar de energie van dit team gaf me vleugels. Een mooie ervaring, vanuit een hardloopperspectief maar ook vanuit teamontwikkeling!"

Bart - Adviseur Werving & Selectie

De route voerde langs groene paden, met onderweg veel aanmoediging van collega's en andere zorginstellingen. De estafettevorm zorgde voor een mooie afwisseling en gaf iedereen de kans om op eigen tempo bij te dragen.

De zorgmarathon was meer dan een sportieve prestatie. Het was een dag vol verbinding, trots en teamgevoel. Een dag waarop we lieten zien dat we, net als in ons werk, samen verder komen dan alleen.

Cliëntenraad versterkt de stem van bewoners

De cliëntenraad zet zich actief in voor de belangen van bewoners en hun naasten. Een mooi voorbeeld daarvan is het initiatief om meer duidelijkheid te creëren over wie er op de woongroepen werkt. "We kregen meerdere malen te horen dat het niet duidelijk was wie welke functie had," vertelt Marion. "Zeker sinds de uniformen zijn afgeschaft, werd het voor bewoners en familie lastig om te weten wie ze waarvoor konden aanspreken." Mede dankzij het voorstel van de cliëntenraad hangen er nu borden op de groepen met foto's en functies van medewerkers, én draagt iedereen een naambordje.

De leden van de cliëntenraad zijn niet alleen betrokken op beleidsniveau, maar ook op de werkvloer. Zo is Rina regelmatig aanwezig bij twee woongroepen. "Ik sluit aan bij de behoefte van het moment – een spelletje, een praatje - en hoop daarmee ook de zorg een beetje te ontlasten. Het sluit mooi aan bij mijn expertise op het gebied van dementie," vertelt ze.

En ook Jan draagt zijn steentje bij: "Sinds een paar maanden kook ik op woensdagmiddag voor een woongroep. Tijdens het koken heb ik leuke contacten met bewoners. Als vrijwilliger bevalt mij dit goed." De cliëntenraad laat zien dat betrokkenheid verder gaat dan vergaderen: het is luisteren, signaleren en samen verbeteren. Wil jij meedenken over de zorg en het welzijn van bewoners? Neem contact op met de cliëntenraad via clienraad@sintannaboxmeer.nl!

Wil jij ook bijdragen aan betere zorg en communicatie?

De cliëntenraad zoekt vrijwilligers van Sint Anna die als contactpersoon willen fungeren. Eén keer per maand geef je door wat er speelt op de woongroep waar jij het meest bij betrokken bent. Af en toe stel je een vraag namens de cliëntenraad aan bewoners of medewerkers. Zo versterken we samen de verbinding tussen de raad en de werkvloer.

Spraakgestuurd rapporteren van start

Op 11 september was het zover: spraakgestuurd rapporteren is officieel live gegaan binnen Sint Anna! Een mooie mijlpaal.

Verpleegkundigen en welzijnsmedewerkers hebben binnen Sint Anna de rol van super-user. Zij zijn de kartrekkers van deze verandering en helpen collega's op weg in het nieuwe werkproces.

Tijdens de livegang waren er demo-momenten én is de spraakgestuurd rapporteer bingo van start gegaan. Een rij op je bingokaart betekent kans op een prijs, en een volle kaart? Dubbele kans! De eerste reacties zijn positief.

Tegelijkertijd is er ook ruimte voor reflectie en geven collega's aan dat het nog even wennen is.

Wat hopen we dat het gaat opleveren?

- Besparing van tijd door ingesproken rapportages.
- Verbeteren van kwaliteit van rapportages door correct geschreven rapportages zonder afkortingen en automatische taalkundige correctie en completere rapportages door tijdens of direct na het zorg- en welzijnsmoment te rapporteren.
- Verhoogde bewonersbetrokkenheid door zoveel mogelijk in het bijzijn van de bewoner te rapporteren. Rapporteren in het bijzijn van de bewoner zorgt voor meer transparantie en ruimte voor dialoog.
- Vergroten van werkplezier door minder administratieve druk en meer gebruiksgemak.

Iedereen heeft zijn eigen doel en werkwijze, en dat mag. Het is een verandering in het werkproces, dus het heeft tijd nodig. Maar samen maken we het tot een succes en de eerste stappen zijn gezet!

1e reacties van medewerkers tijdens de introductie:

"Even uitzoeken hoe ik dit met bewoners doe, zeker nu ik zelf nog moet wennen. Soms voelt het nog wat onwennig om hardop te rapporteren."

"Het is echt anders dan typen. Ik moet nog een beetje mijn draai vinden in hoe ik mijn verhaal logisch opbouw."

"Het gaat veel sneller hoor!"

"Wow ik ben echt verrast. De spelling klopt gewoon."

Pilot centraal bestellen eten en drinken

Sinds april zijn we op de woongroepen Pinksterbloem - Hazelaar en Boterbloem - Meidoorn gestart met een pilot: centrale bestellen eten en drinken. Dit initiatief is opgezet om het bestelproces van eten en drinken overzichtelijker, duurzamer en efficiënter te maken én om collega's te ontzorgen in hun dagelijkse werkzaamheden. Enthousiast delen culinair coach Jurgen Willems en bestellers Angela Thoonen en Alison Comack hun ervaringen.

Ervaringen van Jurgen, Angela en Alison

"De eerste periode was het best even wennen" - vertellen Angela en Alison. *"Maar inmiddels hebben we onze weg gevonden en merken we echt verschil in de voorraad."*

Het idee van Angela en Alison om met een bestelschriftje te gaan werken op de woongroepen was een gouden greep. Dit leverde positieve reacties op en zorgde voor rust bij de woonzorgbegeleiders. De prettige samenwerking die met elkaar ervaren is hierin zeker helpend. Jurgen ondersteunt de bestellers vanuit zijn rol als culinair coach.

Duurzaamheid: Minder verspilling, meer zekerheid

Door het werken met vaste bestellers is er continuïteit in het bestellen ontstaan. Meer zekerheid in het bestelproces, maar ook een bewuste inkoop heeft de aandacht. Fijn voor de voorraadkast, maar ook goed voor het milieu.

Voedselverspilling: filmpjes en bijeenkomsten

Ter bewustmaking van voedselverspilling SWILL, heeft Jurgen korte filmpjes opgenomen over hoe we met SWILL (etensresten) afval omgaan. Deze filmpjes zijn gedeeld binnen de organisatie en tijdens bijeenkomsten heeft Jurgen ze toegelicht. "Juist door het te laten zien en er samen over te praten, wordt het onderwerp concreet en kunnen we elkaar tips geven," vertelt hij.

Stappen blijven zetten

Omdat we bij Sint Anna graag blijven leren, heeft Jurgen ook contact met andere zorgorganisaties. *"We zijn nieuwsgierig hoe zij voedselverspilling en SWILL aanpakken. Misschien kunnen we van elkaar leren en samen nóg grotere stappen zetten richting duurzaamheid."* Grotere stappen zetten we ook m.b.t. de pilot, het centraal bestellen gaan we namelijk verder uitrollen bij de andere woongroepen.

Wist je dat...?

- we samenwerken met Marel Stork om de duurzame inzetbaarheidsuren van hun medewerkers bij Sint Anna in te vullen? De eerste vrijwilligers hebben zich al ingezet bij Sint Anna op 16 september?
- collega's meedoen aan sessies van Iedereen Zorgt? Bijvoorbeeld over gezonde leefstijl en voeding. Deze kennis helpt ons om de doelen van de Green Deal Zorg te halen.
- er een proef is gestart met oplaadbare batterijen in de woongroepen?
- we werken aan een rookbeleid dat begin 2026 ingaat?
- we eind 2025 in alle clusters gebruik willen maken van slimme inco? Dat is comfortabeler voor bewoners én zorgt voor minder afval.

MicroCosmos: rust en ruimte in de zorg

Een goede nachtrust is belangrijk voor iedereen. Maar in de zorg is dat niet altijd vanzelfsprekend. Sommige bewoners hebben moeite met slapen, raken 's nachts onrustig of worden vaak wakker. Dat zorgt niet alleen voor ongemak bij de bewoner, maar ook voor extra werkdruk bij zorgmedewerkers.

Daarom loopt er sinds mei (tot november) bij Sint Anna een pilotproject met de MicroCosmos. Zes bewoners testen een innovatieve kap (MicroCosmos) die achter het bed geplaatst wordt. De binnenkant is voorzien van een rustgevend natuurdecor en beschikt over licht- en geluidsfuncties. Door de kap te sluiten, ontstaat een geborgen omgeving waarin bewoners beter tot rust komen.

Wat doet de MicroCosmos precies?

- Geeft rust: helpt bij nachtelijke onrust
- De kap kan in verschillende standen worden gezet, zodat bewoners zelfstandig uit bed kunnen stappen.
- Dit zorgt ervoor dat de MicroCosmos geen vrijheidsbeperkende maatregel (Wet Zorg en Dwang) is
- Stimuleert zintuigen: met licht en geluid kunnen prikkels gedoseerd worden toegediend
- Is flexibel inzetbaar: niet alleen 's nachts, maar ook overdag achter een (rol)stoel tijdens rustmomenten

Waarom is dit belangrijk?

Het is nog te vroeg om resultaten uit onze test te kunnen delen, maar uit eerdere studies blijkt dat de slaapkwaliteit en mate van onrust bij veel bewoners verbeterd en de ervaren werkdruk duidelijk verlaagd is. Daarnaast kan de inzet van de MicroCosmos de inzet van vrijheidsbeperkende maatregelen (Wet Zorg en Dwang) zoals een tentbed verminderen. De resultaten van ons pilotproject worden gedeeld met kennisorganisatie Vilans en gebruikt voor een adviesrapport binnen Sint Anna, maar ook voor andere organisaties.

Een avond vol gezelligheid bij Cantina La Bamba

Wat een fantastische avond hebben we met zijn allen gehad bij Cantina La Bamba! Er werd volop gelachen, gedanst en natuurlijk veel foto's gemaakt. Collega's genoten zichtbaar van het samenzijn buiten het werk om. Een welkome en verdiende afwisseling na al het harde werk – samen ontspannen, vieren en verbinden. Hieronder een korte sfeerimpressie van een avond die we niet snel zullen vergeten!

Hoe ga je om met mensen met dementie? Wat kun je betekenen, of wat kun je beter niet doen? Een van onze vrijwilligers volgde de moribustraining en deelt in deze brief persoonlijke inzichten en ervaringen.

Stil zit ik op mijn bankje, om alles te laten bezinken wat ik vanmiddag tijdens de verhalenbijeenkomst van Moribus heb gehoord.

Moribus, zorginnovatie...

Ik had er nog nooit van gehoord, en met mij vele andere deelnemers ook niet.

Maar nu, na afloop, kan ik het van harte aanbevelen. Voor iedereen. Van directeur tot schoenpoetser. Voor iedereen die in welke vorm dan ook met dementie te maken heeft, of er misschien in de toekomst mee te maken krijgt. En zelfs voor wie er helemaal niet persoonlijk mee te maken zal krijgen, maar wel op een andere manier een wezenlijke bijdrage kan leveren aan meer begrip. Begrip voor de mens met beschadigde hersenen, door empathie te tonen, creatief te zijn en vanuit je hart mee te bewegen in steeds wisselende situaties.

Deze bijeenkomst stond in het teken van vernieuwing, aan de hand van waardevolle – vaak verrassend simpele – tips. Tips waarbij hoofd, hart en handen de basis vormen voor het welzijn en de begeleiding van de mens met beschadigde hersenen.

Ik werd verdrietig toen ik hoorde hoe sterk het aantal mensen met dementie toeneemt, zeker in verhouding tot de arbeidstekorten. Wat me ook diep raakte, was dat dementie wel eens 'de ziekte van de levende rouw' wordt genoemd. Ik vind dat zo treffend en pijnlijk raak.

Al met al gaf deze middag genoeg stof tot nadenken. Mijn slotconclusie: Dit mag ieder voor zichzelf invullen en er betekenis aan geven.